

د اِستَر کتاب

د ملکه وشتی د اخسویرس بادشاه خلاف بغاوت کول

۱-۲) د فارس په مرکزی ښار سوسه کښې اخسویرس بادشاه د خپل شاهي تخت د هندوستان نه تر ایتھوپیا پورې په یو سل او اویشو صوبو باندې حکومت کولو. ۳) د هغه د بادشاهۍ په درېم کال هغه خپلو ټولو آفسرانو او وزیرانو له یوه لویه مېلمستیا وکړه. د فارس او د مادی فوجي آفسران هم موجود وو او داسې د صوبو حکمرانان او عزتمند سړي هم موجود وو. ۴) په پوره شپږو میاشتو کښې هغه د شان او شوکت او عظمت سره د شاهي دربار د ټول دولت نمائش وکړو. ۵) د هغې نه پس، بادشاه ټولو خلقو ته د سوسه په مرکزی ښار کښې یوه لویه مېلمستیا وکړه، چې مالداره او غریبانان په کښې یو شان شامل وو. دا مېلمستیا پوره یوه هفته جاری وه او دا د شاهي محل په باغونو کښې شوې وه. ۶) دربار د آسماني رنگ او د سپین رنگ د مالوچو جوړو شوو پردو باندې ښائسته کړې شوې وو، د سنگ مرمر په ستونو باندې د سپینو زرو د کړو سره د کاسني رنگ د ښې لټې د مزو سره تړلې شوې وې. د سرو زرو او سپینو زرو کټونه په دربار کښې اېښودې شوي وو، د دربار فرش د سپین سنگ مرمر، سور قیمتي کاني، د ځلېدونکې ملغرو او د آسماني رنگ د فیروزو نه جوړ شوې وو. ۷) د سرو زرو په پیالو کښې شراب ورکول چې هره یوه پیالی به د بلې په شان نه وه او بادشاه به په شاهي میو کښې د سخاوت نه کار اخستلو. ۸) د شرابو په څښلو کښې حد مقرر نه وو، بادشاه د محل نوکرانو له حکم ورکړې وو چې د هر چا زړه چې څومره غواړي نو هغه څښلې شي. ۹) هم په دې دوران کښې، د شاهي محل دننه ملکه وشتی د ښځو دپاره مېلمستیا کړې وه. ۱۰) د خپلې مېلمستیا په اوومه ورځ باندې بادشاه په نشه کښې وو او ښه په سور کښې وو، نو هغه اووه خصیان راوغوښتل کوم چې د هغه ذاتي خدمتگاران وو، مهومان، بزتا، خربونا، بگتا، ابگتا، زتار او کرکس. ۱۱) بادشاه هغوی ته حکم وکړو چې ملکه وشتی دننه راولئ چې شاهي تاج یې په سر وی. ملکه یوه ښائسته ښځه وه او بادشاه غوښتل چې د هغې حُسن آفسرانو او خپلو ټولو مېلمنو ته وښائي. ۱۲) خو کله چې خدمتگارانو ملکه وشتی ته د بادشاه د حکم په حقله ووئیل، نو هغې د راتلو نه انکار وکړو. نو په دې باندې بادشاه د غصې نه تک سور شو. ۱۳) نو دا د بادشاهانو رواج وو چې د قانون او حکمونو د سوالونو په حقله یې د ماهرانو رایې معلوموله، نو هغه خپل هغه مشیران راوغوښتل، چې هغوی ته به پته وه چې څه کول په کار دی. ۱۴) کوم مشیران به چې بادشاه له ورتلل نو هغه کارشینا، شتر، ادماتا، ترسیس، مرس، مرسنا او مموکان وو، دا اووه د فارس او مادی هغه آفسران وو چې په بادشاهۍ کښې یې د ټولو نه اوچتې مرتبې لرلې. ۱۵) بادشاه دې سړو ته ووئیل، ”ما، یعنی اخسویرس بادشاه، خپل خصیان د یو حکم سره ملکه وشتی ته ولېږل او هغې د دې حکم د منلو نه انکار وکړو. قانون د دې په حقله څه وائی چې مونږ د هغې سره څه وکړو؟“ ۱۶) نو مموکان بادشاه او د هغه آفسرانو ته ووئیل، ”ملکه وشتی نه صرف د بادشاه بې عزتی کړې ده بلکې هغې د آفسرانو او د ټول قوم بې عزتی یې کړې ده. ۱۷) د بادشاهۍ هره یوه ښځه چې خبر شي چې ملکه څه کړی دی نو هغه به خپل خاوند ته سپک کتل شروع کړي. هغوی به وائی چې اخسویرس بادشاه ملکه وشتی له حکم ورکړو چې راشه، خو هغې انکار وکړو. ۱۸) نن چې د فارس او مادی د شاهي آفسرانو ښځې د ملکه د دې کار نه خبر شي نو هغوی به هم د خپلو خاوندانو سره هم دغه شان د بې عزتی سلوک کوی او داسې به دا معامله پېره خرابه شي. ۱۹) بادشاه سلامت، که ستا رضا وی، نو شاهي فرمان جاری کړه چې وشتی دې بیا هیڅکله د بادشاه په مخکښې نه حاضرېږي. دا حکم وکړه چې دا د فارس او مادی په قانون کښې ولیکلې شي، نو داسې به هیڅوک هم دا نه شي بدلولې. بیا د هغې د ملکه عهده د هغې نه زیاتې حقدارې ښځې له ورکړه. ۲۰) کله چې ستا د دې فرمان پته په دې لویه بادشاهۍ کښې ولگي، نو هره ښځه به د خپل خاوند ښه عزت کوی، که هغه مالداره وی او که غریب وی.“ ۲۱) د بادشاه او د هغه د وزیرانو دا خبره خوښه شوه او مموکان چې کومه مشوره ورکړې وه نو بادشاه هم هغه شان وکړل. ۲۲) هغه هرې شاهي صوبې ته د هغه صوبې په ژبه او رسم الخط کښې یو پیغام ولېږلو، چې په کښې وئیلې شوی وو چې هر یو خاوند به د خپل کور مشري کوی.

۲ وروستو، كله چې د بادشاه غصه سپره شوې وه، نو هغه بيا هم د وشتي د عمل او د هغې خلاف د فرمان په حقله سوچ كولو. (۲) نو د بادشاه خادمانو هغه له مشوره وركړه، ”مونږ به ستا دپاره يو څو بنائسته ناواده شوې پېغلې ولټوو. (۳) ته د بادشاهي په هره يوه صوبه كېنې آفسران مقرر كړه او هغوئ له حكم وركړه چې هغوئ ټولې بنائسته پېغلې په مركزي ښار سوسه كېنې ستا د زاناؤ ځائ ته راوړي. هيجاً څوك چې د بادشاه د زاناؤ مشر دى او خصى دى هغه به د هغوئ خيال ساتي او د هغوئ د سنگار بندوبست به كوي. (۴) نو چې كومه پېغله ستا دپره خوښه شي نو هغه بوځه او د وشتي په ځائ يې خپله ملكه جوړه كړه.“ نو بادشاه ووئيل چې دا يوه ښه مشوره ده، نو هغه په دې خبره باندې عمل وكړو. (۵) په هغه وخت كېنې هلته په سوسه كېنې يو يهودى اوسېدو چې نوم يې مردكى وو او هغه د يائير زوى وو، هغه د بنيامين د قبيلې وو او د قيس او سمعي د اولاد نه وو. (۶) كله چې د بابل بادشاه نبوكدنصر د يهوداه بادشاه يهوياكين د يروشلم نه بابل ملك ته بوتلو، د قېديانو يوه پله هم ورسره وه، او مردكى هم په هغوئ كېنې وو. (۷) د هغه يوه د تره لور اِسْتَر وه، چې د هغې عبراني نوم هدىسا وو، هغه يوه بنائسته پېغله وه او ښه كړه وړه يې وو. د هغې د مور او پلار د مرگ نه پس، مردكى هغه اخستې وه او د خپلې لور په توگه يې راوستې وه. (۸) كله چې بادشاه خپل نوي فرمان جاري كړو او د پيرې پېغلې سوسه ته راوستلې شوې، نو اِسْتَر هم په هغوئ كېنې وه. هغه هم په شاهي محل كېنې هيجاً ته حواله شوه، كوم چې د بادشاه د زاناؤ د ځائ مشر وو. (۹) د هيجاً اِسْتَر خوښه شوه او هغه پرې مهربانه شو. هغه سمدستي د هغې د سنگار او د خاص خوراك بندوبست وكړو. هغه ورله د بادشاه د زاناؤ په ځائ كېنې د ټولو نه ښه ځائ وركړو او د هغې د خدمت دپاره يې اووه پېغلې مقررې كړې چې د شاهي محل نه په خصوصي توگه خوښې كړې شوې وې. (۱۰) نو د مردكى د نصيحت په وجه، اِسْتَر خپل قوم او خاندان پټ ساتلې وو. (۱۱) مردكى به هره ورځ د بادشاه د ښځو د ځائ نه بهر د دې دپاره گرځېدو راگرځېدو چې د دې پته ولگوي چې اِسْتَر څنگه ده او په هغې باندې څه كيږي. (۱۲) د ښځو سنگار يو كال جارى وو، د خوشبودار چير د تېلو مالش شپږ مياشتې او د خاص خوشبو او تېلو مالش نورې شپږ مياشتې جارى وو. د هغې نه پس، هره يوه پېغله به وار په وار اخسويرس بادشاه له بوتلې شوه. (۱۳) كله چې هغه به د بادشاه د ښځو ځائ نه محل ته تل، نو چې هغې به څنگه جامې غوښتلې نو هغه به يې اغوستې. (۱۴) داسې به وشو چې كله به هغه هلته د ماښام تلله او په ورسې سحر به هغه د بادشاه د ښځو يو بل ځائ ته بوتلې شوه او شعشجز خصى د هغې خيال ساتلو، چې كوم د بادشاه د وينځو مشر وو. هغه به تر هغې پورې بيا بادشاه له نه ورتله ترڅو چې بادشاه به يې ښه خوشحاله كړې نه وو او بادشاه به هغه په نوم رابللې نه وه. (۱۵) نو هغه وخت راغلو چې اِسْتَر بادشاه له لاره شى. اِسْتَر د ابې خېل لور او د مردكى د تره لور وه، چې مردكى هغه د خپلې لور په توگه اخستې وه. كله چې د هغې وار راغلو، نو هغې هم هغه جامې اغوستې وې د كومو مشوره چې د بادشاه د ښځو د كور مشر هيجاً نومې خصى له وركړې وه، اِسْتَر چې چا هم ليدله نو د هغه به خوښېدله. (۱۶) نو د اخسويرس د بادشاهي په اووم كال، په لسمه مياشت يعنې د طبيبت په مياشت كېنې، اِسْتَر شاهي محل ته اخسويرس بادشاه ته راوستلې شوه. (۱۷) اِسْتَر د بادشاه د نورو ټولو پېغلو نه زياته خوښه شوه، نو ځكه يې هغې له زړه او مينه وركړه. هغه شاهي تاج ور په سر كړو او د وشتي په ځائ يې ملكه جوړه كړه. (۱۸) بيا بادشاه د اِسْتَر د درناوي دپاره يوه لويه مېلمستيا وكړه او خپلو ټولو آفسرانو او وزيرانو له يې دعوت وركړو. هغه د ټولې بادشاهي دپاره په هغه ورځ د چټې اعلان وكړو او هر چا له يې قيمتي تحفې وركړې.

مردكى د بادشاه ژوند بچ كوي

(۱۹) په دې دوران كېنې بادشاه مردكى د محل آفسر مقرر كړې وو. (۲۰) اِسْتَر تر اوسه پورې خپل قوم او خاندان پټ ساتلې وو، لكه څنگه چې مردكى ورته وئيلې وو. او څنگه چې هغې په ماشوموالي كېنې د مردكى خبره منله اوس يې هم منله. (۲۱) په هغه وخت كېنې چې مردكى په محل كېنې دفتر ونيولو، بگتان او ترش، د محل دوه هغه خصيانو كومو چې د اخسويرس بادشاه كوټو ته د ننوتلو د ځائ څوكيدارى كوله، هغوئ د بادشاه خلاف شول او د هغه د وژلو منصوبه يې جوړه كړه. (۲۲) خو مردكى د دې منصوبي نه خبر شو او دا خبر يې ملكه اِسْتَر ته ورسولو. بيا هغې بادشاه ته ووئيل چې مردكى زه د دې نه خبر كړې يم.

۲۳ ڪلهه ڇي ۽ منصوبي تفتيش وشو او پته ولگهده ڇي هغه خبر رشتيا وو، نو هغويءَ په دار باندې ځوړند ڪړي شول. بادشاهه حُڪم وکړو ڇي دا واقعه دې د شاهي تاريخ په ڪتاب کښې وليکله شي.

د همان د يهوديانو د تباہ کولو منصوبه جوړول

۳ ۱ ځه موده وروستو اخسويرس بادشاهه همان نومي سړي له ترقي ورکړه او د وزيرانو مشر يې جوړ کړو. همان د اجاج د قوم همداتا زوی وو. ۲ بادشاهه خپلو ټولو آفسرانو له حُڪم ورکړو ڇي همان ته د عزت نه ټيټېږي، خو مردکي يې عزت نه کولو او نه ورته ټيټېږدو. ۳ نورو شاهي آفسرانو د هغه نه تپوس وکړو ڇي، ”ته د بادشاهه د حُڪم نافرماني ولې کوې؟“ ۴ هغويءَ به هره ورځ ورته وئيل، خو هغه به ورته غوږ نه نيولو. هغه به وئيل، ”زه همان ته نه شم ټيټېدلې ځکه ڇي زه يهودي يم.“ نو هغويءَ همان د دې نه خبر کړو، هغويءَ غوښتل ڇي وگوري ڇي هغه به د مردکي دا رويه برداشت کړي که نه. ۵ ڪله ڇي همان ته پته ولگېده ڇي مردکي هغه ته د عزت نه ټيټېږي نو همان سخت غصه شو، ۶ او ڪله ڇي خبر شو ڇي مردکي يهودي دے، نو همان دا فيصله وکړه ڇي هغه به نه صرف مردکي له سزا ورکوي بلکې هغه دا منصوبه هم جوړه کړه ڇي د فارس په بادشاهي کښې هر يو يهودي ووژني. ۷ د اخسويرس بادشاهه د حکومت په دولسم کال، په وپومي مياشت يعني د نسان په مياشت، همان حُڪم وکړو ڇي پوريم يعني پچه دې واچولې شي ڇي دا معلومه کړي ڇي د دې منصوبي دپاره صحيح مياشت کومه يوه ده. نو د دولسمې مياشتې يعني د ادر مياشتې ديارلسمه ورځ خوښه کړي شوه. ۸ نو همان د بادشاهه په مخکښې حاضر شو او ورته يې وئيل، ”ستا په ټوله بادشاهي کښې د خلقو يو قسم نسل خور دے او دا په هره صوبه کښې موندلې شي. هغويءَ داسې رواجونه کوي ڇي هغه د نورو ټولو خلقو په شان نه دي. د دې نه علاوه، هغويءَ د بادشاهي قانون هم نه مني، نو دا ستا دپاره د فائدي خبره نه ده ڇي هغويءَ برداشت کړي. ۹ بادشاهه سلامت، که ستا رضا وي، نو يو فرمان جاري کړه ڇي هغويءَ دې ووژلې شي. که تا داسې وکړل، نو زه به د بادشاهي د انتظام دپاره د درې لاکه او څلوېښتو زرو کپلو نه زيات سپين زر په شاهي خزانه کښې کېږدم.“ ۱۰ بادشاهه خپله هغه گوتمه وويستله، ڇي هغه به په سرکاري فرمان باندې د مهر لگولو دپاره استعمالېدله او دا يې د يهوديانو دشمن د همداتا زوی همان له ورکړه ڇي دے د اجاج د اولاد نه وو. ۱۱ بادشاهه همان ته وئيل، ”سپين زر ځان سره کړه او د خلقو سره هم هغسې وکړه څنگه ڇي دې زړه غواړي.“ ۱۲ نو د وپومي مياشتې په ديارلسمه ورځ باندې همان د بادشاهه منشيان راوغوښتل او يو فرمان يې جاري کړو ڇي د هرې صوبې په ژبه او رسم الخط کښې دې د دې ترجمه وشي او ټولو حکمرانانو، حاکمانو او آفسرانو ته دې ولېږلې شي. دا فرمان د اخسويرس بادشاهه په نوم جاري شو او د هغه د گوتمي مهر ورباندې لگېدله وو. ۱۳ پيغام رسونکو دا فرمان د بادشاهي هرې صوبې ته يوړو. په دې کښې دا خبرې ليکلې شوې وې ڇي صرف په هغه ورځ يعني د ادر مياشتې په ديارلسمه ورځ باندې دې ټول يهوديان، ځوانان، بوډاگان، ښځې او ماشومان ووژلې شي. هغويءَ دې د بېرحمۍ سره حلال کړي شي او ڇي هغويءَ ځه لري نو هغه ترې نه واخلي. ۱۴ د دې فرمان د خبرو نه د هرې صوبې خلق ځکه خبرول په کار وو، ڇي ڪله هغه ورځ راشي نو ڇي هر يو کس ورته تيار وي. ۱۵ د بادشاهه د حُڪم په مطابق هغه فرمان د سوسه په مرکزي ښار کښې خلقو ته ورسولې شو او پيغام رسونکو دا خبر نورو صوبو ته يوړو. په کوم وخت کښې ڇي د سوسه ښار په گډوډي کښې اچولې شو نو بادشاهه او همان شرابو څښلو ته ناست وو.

د مردکي استر نه مدد غوښتل

۴ ۱ ڪله ڇي مردکي د هغه هر ځه نه خبر شو ڇي ځه شوی وو، نو هغه د خفگان نه خپلې جامې وشلولې. بيا هغه د ټاپ جامې واغوستلې، سري يې په ايرو پټ کړو، په ښار کښې روان شو او تر هغې پورې يې په چغو چغو او بد بد ژړل، ۲ ڇي د محل دروازې ته ورسېدو. هغه دننه ځکه لا نه رو ڇي د ټاپ په جامو کښې دننه د تلو اجازت نه وو. ۳ په ټولو صوبو کښې، چرته هم ڇي د بادشاهه د فرمان پته لگېدلې وه، نو هلته يهوديانو په چغو چغو ژړل. هغويءَ روژه ونيوله، ژړا او وير يې کولو او ډېرو کسانو د ټاپ جامې اغوستې وې او سري يې په ايرو پټ کړي وو. ۴ ڪله ڇي د استر ښځو خدمتگارانو او خصيانو استر

ته وئيل چې مردکی څه کول، نو هغه سخته پريشانه شوه. نو هغې مردکی له څه جامې ولېرلې چې د ټاپ جامو په ځای يې واغوندي، خو هغه به نه اخستلې. (۵) بيا هغې هتاک راوغوښتلو، هغه يو خصی وو چې بادشاه د هغې نوکر کړې وو او هغې هغه ته وفرمائيل چې مردکی له لار شه او د دې پته ولگوه چې څه مسئله ده چې هغه دومره غمژن دے. (۶) هتاک د محل د دروازې مخامخ د ښار چوک ته مردکی له لارو. (۷) مردکی ورته ټوله قيصه بيان کړه او دا يې هم ورته وئيل چې که ټول يهوديان ووژلے شول نو همان په شاهي خزانه کښې د څومره پيسو د کښنودو وعده کړې ده. (۸) هغه هتاک له د هغه فرمان يو نقل ورکړو چې کوم په سوسه کښې جاري شوے وو، چې په هغې کښې د يهوديانو د تباھي حکم وو. مردکی هتاک ته وئيل چې دا اِستَر له يوسه او اِستَر د حالاتو نه خبر کړه او هغې ته ووايه چې لاره شي او بادشاه ته دا سوال زاری وکړي چې د هغې په خلقو رحم وکړي. (۹) نو هتاک د مردکی د پيغام سره اِستَر له راواپس شو، (۱۰) او اِستَر هغه له دا پيغام ورکړو چې مردکی له يې يوسه، (۱۱) ”که هر څوک، سرے يا ښځه، د دعوت نه بغير دننه د بادشاه دربار ته لار شي، نو هغه کس به وژلے شي، دا يو قانون دے، د بادشاه د مشيرانو نه واخله په صوبو کښې د خلقو پورې هر يو کس د دې نه خبر دے. د دې قانون نه د بچ کېدو صريف يوه لار ده، که بادشاه يو کس ته خپله د سرو زرو امسا اوږده کړي، نو د هغه کس ژوند به بچ شي. خو د دې يوه مياشت وشوه چې بادشاه زه راغوښتے نه یم. (۱۲) کله چې مردکی ته د اِستَر پيغام ملاو شو، (۱۳) نو هغه اِستَر ته دا پيغام ولېرلو، ”داسې مه وایه چې په ټولو يهوديانو کښې به صرف ته بچ شي ولې چې ته په شاهي محل کښې يې. (۱۴) که ته په داسې وخت کښې هم خاموشه پاتې شوې، نو د يو بل ځای نه به د يهوديانو دپاره مدد راشي او هغوی به بچ شي، خو ته به مړه شي او ستا د پلار خاندان به ختم شي. د دې نه څوک خبر دی کېدے شي چې ته هم د دې وخت دپاره ملکه جوړه شوې يې. (۱۵) اِستَر مردکی له دا جواب ولېرلو، (۱۶) ”لار شه او په سوسه کښې ټول يهوديان په يو ځای راغونډ کړه، روژه ونيسئ او زما دپاره دعا وکړئ. درې ورځې او درې شپې هيڅ خوراک څښاک مه کوئ. زه او زما خدمتگاري به هم ستاسو په شان روژه ونيسو. د هغې نه پس به بيا زه بادشاه له لاره شم، اگر چې دا د قانون خلاف ورزی ده. خو که د داسې کولو په وجه زه مرم، نو مړه دې شم.“ (۱۷) نو بيا مردکی لارو او هغه هر څه يې وکړل چې اِستَر ورته وئيلي وو.

د اِستَر، د بادشاه او همان مېلمستيا کول

۵ (۱) د روژې په درېمه ورځ اِستَر شاهي لباس واغوستلو، لاره او د محل په دنننی دربار کښې د تخت کوټې ته مخامخ ودرېدله. بادشاه دننه وو او د محل دروازې ته مخامخ په شاهي تخت ناست وو. (۲) کله چې بادشاه وکتل چې ملکه اِستَر دننه په دربار کښې ولاړه وه، نو بادشاه په هغې باندې مهربانه شو او هغه خپله د سرو زرو امسا وراوږده کړه. بيا اِستَر ورنزدې شوه او د امسا سر له يې لاس وروړو. (۳) بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”ملکه اِستَر خبره څه ده؟ ما ته ووايه چې ته څه غواړې، ته که زما نيمه بادشاهي هم وغواړې نو تا ته به ملاو شي.“ (۴) اِستَر ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وي، نو زه دا دعوت درکوم چې ته او همان زما مېلمانه شئ په هغه مېلمستيا کښې چې ما تاسو دپاره کړې ده.“ (۵) بادشاه همان له حکم ورکړو چې زر راشي، نو چې داسې دوی د اِستَر مېلمانه شي. نو بادشاه او همان د اِستَر مېلمستيا له لارل. (۶) د ميو څښلو په وخت بادشاه د هغې نه تپوس وکړو، ”ما ته ووايه چې ته څه غواړې، نو تا ته به هغه ملاو شي. زه به ستا درخواست منظور کړم، تر دې پورې که ته زما نيمه بادشاهي هم وغواړې.“ (۷) اِستَر ورته وفرمائيل چې، (۸) ”بادشاه سلامت، که ته په ما مهربانه شي او زما عرض منظور کړې، نو زه غواړم چې ته او همان سبا زما په يوه بله مېلمستيا کښې مېلمانه شئ چې زه به يې تاسو دپاره تياروم. او سبا به درته ووايم چې زه څه غواړم.“

د همان د مردکی د وژلو منصوبه جوړول

(۹) کله چې همان د مېلمستيا نه لارو نو هغه خوشحاله او ښه په سر کښې وو. خو بيا هغه مردکے وليدو چې د محل د دروازې په خوله کښې وو او کله چې هغه تېرېدو نو مردکے ورته پانه څېدو او نه ورباندې د هغه رعب څه اثر وکړو، نو همان ورته سخت غصه شو. (۱۰) خو همان خپل ځان قابو کړو او کور ته لارو. بيا هغه خپلو دوستانو له دعوت ورکړو چې کور ته يې

راشی او خپلې بڼې زرش ته یې وویل چې د هغوی سره شریکه شی. (۱۱) نو هغه ورته لافې وهلې، چې دې څومره مالداره دې او څومره پېر زامن یې دی او بادشاه هغه له څومره اوچت مقام ورکړې دې او چې هغه د بادشاه د نورو ټولو آفسرانو نه څومره زیات اهم دې. (۱۲) همان وئیل، ”د دې نه علاوه، ملکه استر زما او د بادشاه نه بېر بل هیچا له دعوت نه دې ورکړې، او سبا هغې ما له بیا سره د بادشاه دعوت راکړې دې. (۱۳) خو چې ترڅو پورې یهودی مردکې د محل په دروازه کښې ناست وینم نو زما دپاره د دې هیڅ فائده نشته.“ (۱۴) نو د هغه بڼې او خپلو ټولو دوستانو هغه له مشوره ورکړه، ”ته یو پینځویشته گزه لوړ دار ولې نه جوړوې؟ سبا سحر ته بادشاه ته ووايه چې مردکې په هغې باندې راځوړند کړی، نو بیا به ته ښه په خوشحالی سره مېلمستیا له لار شې.“ نو په همان دا خبره ښه ولگېده، او هغه هم هغه شان دار جوړ کړو.

د بادشاه د مردکې درناوې کول

۶ (۱) هم په هغه شپه بادشاه له خوب نه ورتلو، نو هغه حکم وکړو چې د بادشاهې د تاریخ کتاب دې راوړې شی او هغه ته دې ولوستلې شی. (۲) نو چې هغوی کومه حصه ولوستله په هغې کښې هغه واقعه شامله وه چې مردکې د بادشاه د وژلو منصوبه څنگه څرگنده کړه او هغه منصوبه کومه چې بکتان او ترش، د محل دوو هغه خصیانو جوړه کړې وه، کومو چې د بادشاه د کوټو څوکیداری کوله. (۳) بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”مونږ د دې په بدل کښې د مردکې څنگه درناوې کړې دې او څه مو انعام ورکړې دې؟“ نو د هغه نوکرانو جواب ورکړو، ”د هغه دپاره هیڅ نه دی شوی.“ (۴) بادشاه تپوس وکړو، ”اوس په دربار کښې څوک دی؟“ نو همان ايله دربار ته ننوتو، هغه د دې دپاره راغلي وو چې د بادشاه نه تپوس وکړي چې مردکې په هغه دار باندې ځوړند کړي کوم چې هغه اوس تیار کړې وو. (۵) نو نوکرانو جواب ورکړو، ”همان په دربار کښې دې.“ بادشاه ورته وئیل، ”هغه راپرېږدئ چې دننه راشی.“ (۶-۷) نو همان راغلو او بادشاه ورته وئیل، ”د یو کس نه چې زه خوشحاله شم نو د هغه څنگه عزت وکړم، زه د دې سړي دپاره څه وکړم؟“ همان د خپل ځان سره وئیل، ”داسې څوک شته چې بادشاه یې زما نه زیات عزت کول وغواړي؟“ (۷-۸) نو هغه بادشاه له جواب ورکړو، ”حکم وکړه چې د دې سړي دپاره شاهي لباس راوړلې شی، هغه چوغي چې ته یې په خپله اغوندې. او هغه آس چې تا پرې پخپله سورلی کړی وی او په تندۍ یې شاهي نښه لگېدلی وی. (۹) بیا د خپل لوی عزتمند مشر په لاس دې سړي ته شاهي لباس ورواغونده او د ښار په کوڅو کښې یې په آس باندې سور بوځه. کله چې هغوی روان وی نو هغه مشر سړې دې دا اعلان کوی چې، وگورئ بادشاه چې د چا درناوې کول غواړي نو هغه یې داسې عزت کوی.“ (۱۰) بیا بادشاه همان ته وئیل، ”زر شه او شاهي لباس واخله او آس بوځه او د مردکې یهودی داسې درناوې وکړه. لکه څنگه چې تا مشوره راکړې ده نو د هغې په مطابق د هغه دپاره هغه هر څه وکړه. هغه به د محل د دروازې په خوله کښې ناست وینې.“ (۱۱) نو همان شاهي لباس واخستلو او مردکې ته یې ورواغوستلو او د بادشاه په آس یې سور کړو او همان هغه د ښار په کوڅو کښې بوتلو او خلقو ته یې اعلان کولو چې، ”وگورئ چې بادشاه د چا درناوې کول وغواړي نو هغه یې داسې عزت کوی.“ (۱۲) نو مردکې بیا واپس د محل دروازې ته راواپس شو خو په دې دوران کښې همان خفه او شرمنده کور ته تېز لاړو. (۱۳) هغه خپلې بڼې او ټولو دوستانو ته هغه هر څه وئیل چې څه شوی ؤو. بیا هغې او د هغه هوښیارو ملگرو هغه ته وئیل، ”په مردکې باندې ستا هیڅ زور نه رسی. هغه یو یهودی دې او ځکه ته په هغه باندې برې نه شې موندلې. هغه به خامخا تا له شکست درکړي.“

د همان وژل

(۱۴) کله چې هغوی لا خبرې کولې، نو د محل خصیان راوړسېدل او همان یې د استر مېلمستیا له بوتلو.

۷ (۱) نو بادشاه او همان د استر سره روټی خوړلو له لارل (۲) او دا دویم ځل وو. د میو څښلو په وخت بادشاه د هغې نه بیا تپوس وکړو، ”ملکه استر، اوس چې ته زما نه څه هم وغواړې نو تا ته به ملاو شی. زه به تا له زما نیمه بادشاهي هم درکړم.“ (۳) ملکه استر جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وی نو زما دا یو عاجزانه سوال قبول کړه، زما خواهش دا دې چې

زما او زما د خلقو ژوند بچ شی. (۴) زه او زما خلق د حالولو، او ختمولو دپاره خرڅ کړې شوی یو. که مونږ صرف د نوکرانو په حیثیت خرڅ شوی و، نو زه به خاموش پاتې وې او دا تکلیف به مې نه درکولې. (۵) اخسویرس بادشاه د ملکه نه تپوس وکړو، ”د داسې کار کولو جرأت څوک کولای شی؟ هغه سرې چرته دے؟“ (۶) استر جواب ورکړو، ”زمونږ دشمن، ظالم او هغه مکار سرې دا همان دے.“ نو د همان رنگ د بادشاه او ملکه په مخکېني تک زېر شو. (۷) بادشاه په غصه کېني پاڅېدو، د مېلمستیا نه روان شو او د محل باغونو ته بهر لاړو. همان ته پته ولگېده چې بادشاه د هغه د وژلو اراده لري، نو هغه ایسار شو د دې دپاره چې استر ته د خپل ژوند د بچ کولو سوال وکړي. (۸) هغه د منت زاری دپاره خپل ځان د استر په کټ باندې وروغورزولو نو هم په هغه وخت بادشاه د باغونو نه واپس کوټې ته راغلو او چې دا بې ولیدل نو بادشاه چغه کړه چې، ”دا سرې دلته هم زما په خپل محل کېني زما په وړاندې استر ته لاس وراچوی؟“ بادشاه چې څنگه دا ووئیل نو خصیانو د همان مخ پټ کړو چې قتل کړې شی. (۹) نو د بادشاه یو خصی، خربونا ووئیل، ”گورئ، همان خو د مردکی د راځوړندولو دپاره په کور کېني پینځویشته گزه اوچت یو دار جوړ کړې دے. بادشاه سلامت، مردکی هغه څوک دے چې چا ستا ژوند بچ کړې وو.“ بادشاه حکم وکړو، ”همان په دې باندې ځوړند کړئ.“ (۱۰) نو همان په هغه دار باندې ځوړند کړې شو کوم چې د مردکی دپاره جوړ شوی وو. او بیا د بادشاه غصه سره شوه.

یهودیانو ته د جنگ کولو حکم ملاوېدل

۸ هم په هغه وخت اخسویرس بادشاه ملکه استر له د همان ټول جائیداد ورکړو، دا هم هغه همان وو کوم چې د یهودیانو دشمن وو. استر بادشاه ته وفرمائیل چې مردکی د هغې خپلوان دے، نو د هغه وخت نه مردکی ته دا اجازت وو چې د بادشاه حضور ته دننه راشی. (۱) بادشاه خپله هغه گوتمه وویستله چې مهر ورباندې وو او چې کومه بې د همان نه واپس اخستی وه او مردکی له بې ورکړه. استر مردکی د همان د جائیداد مشر جوړ کړو. (۲) نو استر بادشاه له بیا لاره او د هغه په پښو پرېوته، وې ژړل او منت زاری بې ورته وکړه چې د هغه خرابې منصوبې خلاف څه وکړی کومه چې د اجاج اولاد همان د یهودیانو خلاف جوړه کړې ده. (۳) بادشاه هغې ته خپله د سرو زرو امسا بیا وړاړېده کړه، نو هغه ودرېده او وې فرمائیل، (۴) ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وی او که تا سره زما فکر وی او دا تا ته ښه ښکاری، نو مهربانی وکړه چې دا فرمان جاری کړه چې د همان په حکم باندې دې عمل نه کېږي، دا هغه حکم وو چې د اجاج قبیلې د همداتا زوی همان د ټولو یهودیانو د وژلو دپاره ورکړې وو. (۵) که دا افت زما په خلقو باندې راشی او چې زما خپلوان ووژلې شی نو بیا زه دا څنگه برداشت کولای شم؟“ (۶) بیا اخسویرس بادشاه ملکه استر او مردکی یهودی ته ووئیل، ”گورئ، ما همان د یهودیانو خلاف د منصوبې په وجه پهانسی کړې دے او ما استر له د هغه جائیداد هم ورکړې دے. (۷) خو د بادشاه په نوم چې کوم فرمان جاری شوی وی او په هغې باندې شاهي مهر لگولې شوی وی نو هغه نه واپس کېږي. خو یهودیانو ته هغه څه لیکلې شئ څه چې ستاسو زړه غواړي، او دا زما په نوم لیکلې شئ او شاهي مهر ورباندې ولگولې شئ.“ (۸) نو د درېمي میاشتې یعنی د سیوان د میاشتې په درویشتمه ورځ داسې وشول. مردکی د بادشاه منشیان راوغوښتل او یهودیانو، حکمرانانو، وزیرانو او د هندوستان نه واخله تر ایتھوپیا پورې د یو سل او اوویشو صوبو آفسرانو ته یې خطونه ولیکل. خطونه هرې صوبې ته په خپله ژبه او رسم الخط کېني او یهودیانو ته په خپله ژبه او رسم الخط کېني لیکلې شوی وو. (۹) مردکی خطونه د اخسویرس بادشاه د طرف نه لیکلي وو او په دې باندې یې شاهي مهر لگولې وو. دا په هغه تېزو آسونو باندې سوارو کسانو په ذریعه رسولې شوی وو چې کوم آسونه د بادشاه دپاره ساتلې شوی وو. (۱۰) په دې خطونو کېني دا تفصیل وو چې بادشاه به په هر ښار کېني یهودیانو له دا اجازت ورکړي چې د خپلو ځانونو د حفاظت دپاره متحد شی. که د یو قوم فوجیان په هره یوه صوبه کېني په یهودی سپرو باندې، د هغوی بچو او ښځو باندې حمله وکړي، نو یهودیان به هم ورباندې حمله کوي او حمله کوونکی به تباہ کړي، هغوی دې تر آخری کس پورې ووژني او د هغوی هر څه دې لوټ کړي. (۱۱) دا فرمان د فارس په ټول سلطنت کېني په هغه ورځ عملی کولې شو چې کومه د یهودیانو د وژلو دپاره مقررې وه، دا د دولسمې یعنی د ادر میاشتې دیارلسمه ورځ وه. (۱۲) د دې قانونی اعلان شوی وو او په هره صوبه کېني هر څوک د دې نه خبر وو، نو چې کله هغه ورځ راشی نو یهودیان به د دشمن نه د بدل اخستلو دپاره تیار وی. (۱۳) د بادشاه په حکم په شاهي آسونو سواره پېغام وړونکی تېز لاړل. هغه فرمان په مرکزی ښار سوسه کېني هم جاری

شوی وو. (۱۵) مردکے د محل نه لارو چې شاهي لباس یعنی آسمانی او سپین رنگ جامې، د کاسنی رنگ د مہینې لټې یوه چوغه یې اغوستې وه او د سرو زرو یو زبردست تاج یې په سر وو. بیا د سوسه کوڅې د لاسونو د پرقاری او د خوشحالی د چغو نه پکې شوې. (۱۶) یهودیانو خوشحالی، راحت، خندا او عزت محسوسولو. (۱۷) هر ښار او هرې صوبې ته هم چې د بادشاه فرمان ورسېدو، نو یهودیان خوشحاله وو. هغوی مہلمستیا او جشن وکړو. او په هغوی کښې نور ډېر خلق په دې وجه یهودیان شول، ځکه چې د یهودیانو نه یرېدل.

د یهودیانو خپل دشمنان تباہ کول

۹ (۱) د ادر میاشتي دیارلسمه ورځ راغله، دا هغه ورځ وه چې په دې باندې شاهي فرمان عملی کول وو، هغه ورځ چې د یهودیانو دشمنانو دا امید لرلو چې یهودیان به د خپل طاقت لاندې راوړي. خو یهودیانو ورباندې فتح وموندله. (۲) د اخسویرس په ټوله بادشاهي کښې یهودیان په خپلو ښارونو کښې د هغه چا خلاف یو شول چا چې په هغوی د حملې کوشش کولو. د هر ځای خلق د هغوی نه یرېدل او هیچا د هغوی مقابله نه شوه کولې. (۳) د صوبو ټولو آفسرانو، حکمرانانو، وزیرانو او شاهي نمائندگانو د یهودیانو مدد په دې وجه وکړو چې هغوی د مردکی نه یرېدل. (۴) په ټوله بادشاهي کښې دا ښه مشهوره وه چې مردکی اوس په محل کښې یو تکړه سرې وو او نور هم تکړه کېدو. (۵) نو په هغه ورځو کښې یهودیانو خپل دشمنان په تورو ووژل او نیست او نابود یې کړل. او چا چې د یهودیانو نه نفرت کولو د هغوی سره یې د خپلې مرضی په مطابق عمل وکړو. (۶) د سوسه په مرکزی ښار کښې یهودیانو پینځه سوه کسان ووژل. ۷-۱۰ همان د همداتا زوی چې د یهودیانو دشمن وو د هغه لس زامن هم په کښې وژلې شوي وو، چې نومونه یې دا دي، پرشندان، دلفون، اسپاتا، پوراتا، ادلیاه، اردتا، پرمشتا، اریسی، اردی او ویزاتا، دا ټول مړه شول خو لوټ مار ونه شو. (۱۱) هم په هغه ورځ بادشاه خبر کړې شو چې په سوسه کښې څومره کسان وژلې شوي دي. (۱۲) بیا بادشاه ملکه استر ته وویل، ”صیرف د سوسه په قلعه کښې یهودیانو پینځه سوه کسان وژلي دي، چې په دې کښې د همان زامن هم شامل دي. چې دلته دومره زیات وژلې شوي دي نو په صوبو کښې به څه شوي وي. اوس ته څه غواړي؟ ته وایه که نور څه هم غواړي نو در به کړې شي.“ (۱۳) استر ورته په جواب کښې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وي، نو یهودیانو له سبا په سوسه کښې یو ځل بیا د نن په شان اجازت ورکړه. او دا حکم ورکړه چې د همان د لسو زامنو لاشونه په دار باندې ځوړند کړې شي.“ (۱۴) نو بادشاه حکم وکړو چې داسې دې وشي او په سوسه کښې دا فرمان جاری شو. د همان د لسو زامنو لاشونه په دار راځوړند کړې شول. (۱۵) د ادر میاشتي په څوارلسمه ورځ د سوسه یهودیان یو ځل بیا یو ځای شول او په ښار کښې یې درې سوه نور کسان ووژل. خو هغوی بیا هم څه لوټ مار ونه کړو. (۱۶) یهودیان په صوبو کښې هم د خپلو ځانونو د حفاظت دپاره راغونډ شول. هغوی د خپلو دشمنانو نه داسې ځانونه خلاص کړل چې پینځه اويا زره یې هغه کسان ووژل چا چې د هغوی نه نفرت کولو. خو هغوی لوټ مار ونه کړو. (۱۷) دا د ادر د میاشتي په دیارلسمه ورځ باندې وشول. په ورپسې ورځ یعنی په څوارلسمه ورځ باندې نور قتلونه ونه شول او هغوی په دې ورځ د خوشحالی نه یې مہلمستیا وکړه. (۱۸) خو د سوسه یهودیانو پینځلسمه ورځ د چټي ورځ وگرځوله، ځکه چې هغوی په دیارلسمه او څوارلسمه ورځ باندې خپل دشمنان وژلي وو او په پینځلسمه ورځ یې وژل بس کړی وو. (۱۹) نو په دې وجه هغه یهودیان کوم چې په کلو کښې اوسېری هغوی د ادر د میاشتي په څوارلسمه ورځ د خوشحالی چټي کوی، په دې وخت باندې هغوی مہلمستیا کوی او یو بل له د خوراک دپاره تحفی ورکوی.

د پوریم اختر

(۲۰) مردکی دا واقعي لیکلې وې او د فارس په ټول سلطنت کښې نزدې او لرې ټولو یهودیانو له یې خطونه لېرلي وو، (۲۱) هغوی ته یې ویلي وو چې هر کال د ادر میاشتي په څوارلسمه او پینځلسمه ورځ اختر کوئ. (۲۲) دا هغه ورځې وې چې په هغې باندې یهودیانو د خپلو دشمنانو نه ځانونه خلاص کړل، دا هغه میاشت وه چې د غم او د خفگان وخت نه په خندا او خوشحالی باندې بدله شوې وه. هغوی ته ویلي شوي وو چې په دې ورځو باندې خوشحالی او مہلمستیا وکړئ او یو بل او غریبانو له د

خوراک دپاره تُحَفې ورکړئ. (٢٣) نو يهوديانو د مردکی په اَصُولو باندې عمل وکړو او دا اختر د هر کال رواج جوړ شو. (٢٤) د همداتا زوئ همان چې د اجاج د اولاد نه وو او د يهوديانو دشمن وو، هغه پچه واچوله چې دا پوريم بللے شوه، دا د دې دپاره وه چې د يهوديانو د تباہۍ ورځ معلومه کړي، هغه دا منصوبه جوړه کړې وه چې هغوی صفا ختم کړي. (٢٥) خو اِسْتَر بادشاه له لارې او بادشاه د دې نتيجه سره يو ليکلے فرمان جاري کړو چې همان د يهوديانو دپاره کومه منصوبه جوړه کړې وه نو هغه ورته اولته راوگرځېده او هغه او د هغه زمان په دار باندې پهانسې کړے شول. (٢٦) نو حُکمه هغې ته د پوريم اختر وائي، پخوا زمانه کښې به دا لفظ د پچي اچولو دپاره استعمالېدو. د مردکی د خطونو په وجه او د هغه هر څه په وجه چې په هغوی شوي وو، (٢٧) يهوديانو د خپلو ځانونو، د خپل اولاد او د هغه چا دپاره دا اَصُول جوړ کړو چې څوک يهودی شي، نو هر کال به په صحيح وخت باندې دا دوه ورځې په باقاعدگي سره د مردکی د اَصُولو په مطابق مناووي. (٢٨) دا فېصله شوې وه چې د يهوديانو د خاندان راتلونکے هر يو نسل چې په هره صُوبه يا ښار کښې وي په راتلونکي ټولو وختونو کښې به د پوريم دا ورځې يادې ساتي او دا ورځې به مناووي. (٢٩) بيا د ابي خېل لور مَلِکَه اِسْتَر هم، د مردکی سره يو خط وليکلو او چې مردکی کوم خط د پوريم په باره کښې مخکښې ليکلے وو د هغې د تصديق دپاره هغې خپل ټول ليکلے اختيار هم شامل کړو. (٣٠) دا خط د ټولو يهوديانو دپاره وو او د دې نقلونه د فارس سلطنت ټولو يو سل او اوويشتو صُوبو ته لېرلے شوي وو. په دې کښې د يهوديانو خبر او امن غوښتے شوے وو (٣١) او هغوی او د هغوی اولاد ته يې دا نصيحت کړے وو چې په صحيح وخت باندې د پوريم ورځې هم هغه شان مناو کړي، لکه څنگه چې هغوی د روژو د نيولو او د غم د وخت اَصُول خپل کړي دي. د دې حُکم مردکی او مَلِکَه اِسْتَر دواړو کړے وو. (٣٢) د اِسْتَر هغه حُکم کوم چې د پوريم د اَصُولو پوره کېدل وو هغه په يو کتاب کښې ليکلے شوے وو.

د اخسويرس او مردکی شان او شوکت

١٠ (١) اخسويرس بادشاه د خپلې بادشاهۍ نه د سمندر د غاړې پورې محصُول اخستلو. (٢) هغه چې کوم لوی او عجيبه کارونه کړي وو او هم داسې هغه ټوله قيصره چې هغه مردکی له د اوچتې عهدي ترقي څنگه ورکړه، دا د فارس او مادي د بادشاهانو د تاريخ په کتاب کښې ليکلے شوي دي. (٣) مردکی يهودی په عهده کښې په بادشاه پسې دويم کس وو. د خپلو يهوديانو هغه ډېر خوښ وو او ډېر عزتمند وو. هغه د خپلو خلقو د فائدي دپاره او د ټولو يهوديانو د گټې دپاره کار کولو.